

[Udenrigsministeren.]

Betalingsoverenskomst. De indgaaede Kontrakter skulde betragtes som annullerede, saafremt der ikke inden en fastsat kortere Frist opnaaedes Enighed om Fornyelse af deres Løbetid, og der skulde ikke kunne kræves Erstatning for Tab, som maatte opstaa ved Annulleringen. Ved den nye Protokol forpligter de to Regeringer sig til at træffe de nødvendige Forholdsregler for at fremkalde Tilbagebetaling af stillede Rembourser, ydede Forskud og andre uafsluttede Mellemværender. Protokollen blev undertegnet, efter at Spørgsmaalet havde været drøftet med vore Erhvervsorganisationer, de enkelte direkte interessede Firmaer og det i 1940 nedsatte Ruslandsudvalg.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale en Tak til Medlemmerne af den danske Delegation og dens Leder, Hs. Kgl. Højhed Prins Axel, for deres Indsats under Forhandlingerne. Det foreliggende Resultat skyldes Arbejde og Imødekommenhed fra begge Sider og ikke mindst den Aand, hvoraf Sovjetregeringens Forhandlere var præget under Ledelse af Moskva-Regeringens Minister for Udenrigshandelen, Hr. Mikojan, hvis fremragende Personlighed det var en Glæde at stifte Bekendtskab med.

Under Forhandlingerne i Moskva om Vareudvekslingsoverenskomsten fremsatte Sovjetmyndighederne Forslag om at indgaa en Handels- og Skibsfartstraktat til Afløsning af den foreløbige Handelsoverenskomst af 23. April 1923 med dertil hørende Noteveksling af 18. Juni 1924, som efter den første Verdenskrig skabte Grundlag for en Genoptagelse af Handelsforbindelsen mellem de to Lande. Under Hensyn til Betydningen af at faa denne midlertidige Ordning erstattet med en klar og endelig Traktat og i Forventning om, at et saadant retligt Grundlag vilde bidrage til at betrygge og udvide Handelssamkvemet mellem de to Lande, gik man fra dansk Side med Glæde ind paa Sovjetregeringens Forslag.

De Forhandlinger, der derefter fandt Sted, resulterede i, at der opnaaedes Enighed om en Handels- og Skibsfartstraktat, som i Henhold til kgl. Resolution af 1. August d. A. blev undertegnet i Moskva den 17. s. M.

Da Udenrigshandelen i Sovjetunionen som bekendt varetages af Staten, er der til Traktaten — og som integrerende Del af denne — knyttet en Aftale, der indeholder udførlige Bestemmelser om den her-

værende sovjetrussiske Handelsrepræsentations Retsstilling. Denne Aftale er trykt i Forslaget som Bilag.

Samtidig med Traktaten blev der undertegnet en Protokol om en midlertidig Ordning om Voldgift i Tvistigheder, der maatte opstaa om Varekontrakter, og denne Protokols danske Tekst er til nærmere Forstaaelse af Traktatens Voldgiftsbestemmelser optrykt som Bilag til Forslaget, men Protokollen udgør ikke nogen integrerende Del af Traktaten og skal saaledes ikke ratificeres, hvorfor den russiske Tekst ikke er medtaget i Forslaget.

Traktaten, der er den første egentlige Handels- og Skibsfartstraktat, Danmark har afsluttet efter Krigen, er baseret paa et almindeligt Tilsagn om gensidig Mestbegunstigelsesbehandling, for saa vidt angaar Handel og Skibsfart, hvilket kommer klart til Udtryk i Traktatens første Artikel. Dette Princip fastslaas udtrykkeligt i flere af de følgende Bestemmelser, der vedrører en Række vigtige Omraader, saasom Indførselstold og Toldformaliteter, Udførselstold, indenlandske Afgifter paa indførte Varer og alt, hvad der vedrører Skibsfarten, saasom Lastning, Losning, Forsyninger, Skibsreparationer, anden Betjening og Havneafgifter.

Fra det almindeligt gennemførte Mestbegunstigelsesprincip for Skibsfarten er der gjort Undtagelse, for saa vidt angaar Havnetjeneste, herunder Losning og Bugsering samt Kystfart.

Den i vore Handelstraktater ligeledes ofte forekommende Regel om Nationalbehandling er i Traktaten fastslaaet for Skibe og Ladninger i Tilfælde af Stranding eller Skibbrud paa det andet Lands Kyster, det vil sige, at der i saadanne Tilfælde er sikret Ligestilling med Landets egne Skibe og Ladninger.

Foruden de allerede nævnte Punkter indeholder Traktaten Bestemmelser om Mestbegunstigelsesbehandling med Hensyn til Transport paa indenlandske Jernbaner, Veje og Vandveje og om Transit af Varer.

Yderligere er der sikret Mestbegunstigelsesbehandling med Hensyn til Person og Ejendom ved Udøvelse af økonomisk Virksomhed i det andet Land.

Der findes endvidere Bestemmelser om gensidig Anerkendelse af Skibes Nationalitet og af Maalebreve og andre tekniske Skibspapirer. Disse Bestemmelser træder i Stedet for de tidligere Overenskomster af 1924—1925 og 1929 om gensidig Anerkendelse af Maalebreve.

Traktaten hjemler fri og uhindret Ad-